

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814202621
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7814202621.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Maruščákovskej a členov senátu JUDr. Janky Kočišovej a JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. v spore žalobcu: R. T. D., s.r.o., so sídlom v J., G. 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Milan N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, O., o zaplatenie 3.408,83 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 19.09.2014, č.k. 9C/203/2014-69 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplatenia sumy vo výške 3.408,83 eur s príslušenstvom, ktorú si žalobca uplatňoval na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.01.2006 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (D. sporiteľňa, a.s.) a žalovaným a Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.12.2012 medzi postupcom D. sporiteľňa, a.s., (ďalej aj „postupca“) a žalobcom, ktorou postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 8.291,69 eur, ktorá pozostávala z istiny 6.254,09 eur, riadneho úroku 290,10 Eur, úroku z omeškania vo výške 1.735,54 Eur a ostatného príslušenstva 11,96 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 11,96 Eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 1.735,54 Eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňoval. Podľa Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.01.2006 postupca poskytol žalovanému úver vo výške 7.634,60 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 148,21 eur vždy k 10. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňoval splátky úveru si žalobca v tomto konaní neuplatňoval. Súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz č.k. 13Ro/73/2014-40 zo dňa 04.04.2014, ktorý však nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk a preto uznesením zo dňa 18.06.2014 bol predmetný platobný rozkaz zrušený. Súd prvej inštancie sa následne oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom - Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, Dodatkom č. 1 k zmluve o splátkovom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE, prílohou č. 2 k Zmluve o postúpení pohľadávok, prílohou č. 3 k Zmluve o postúpení pohľadávok a potvrdením o zmluvnom vzťahu, prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok a pokusom o zmier.

3. Dospel k záveru, že žalovaný uhradil poslednú splátku vo výške 202,60 eur dňa 07.08.2009. Vychádzajúc z ust. § 5b Zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 100 ods.1, § 101 a §

103 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie uviedol, že považoval za deň, ktorým začala plynúť premlčacia doba, deň nasledujúci po poslednom dni lehoty určenej žalovanému na zaplatenie ďalšej splátky, bezprostredne nasledujúcej po posledne uhradenej splátke žalovaným, teda 11.09.2009. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť dňa 11.09.2009 a uplynula dňa 11.09.2012, teda pred podaním žaloby na súd, ktorú žalobca podal dňa 13.03.2014. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na ich náhradu, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, a to proti výroku, ktorým súd zamietol žalobu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu v plnom rozsahu alebo alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 157,36 eur.

6. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesúhlasil s názorom súdu o premlčaní pohľadávky, nakoľko právny predchodca žalobcu (postupca) neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom a žalovaným, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, a žalobca ani takýmito dokladmi nedisponuje. Zároveň mal za to, že vychádzajúc z ust. VOP (bod 7.6.1) postupca a po postúpení žalobca boli oprávnený, nie však povinný predčasne ukončiť záväzkovo-právny vzťah. K ukončeniu zmluvy došlo riadnym uplynutím konečnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie nijakým spôsobom nezdôvodnil, nepodložil presvedčivým odôvodnením a príslušnými ustanoveniami, že k premlčaniu pohľadávky skutočne došlo. Súd prvej inštancie vychádzal len z dedukcie a aj to nesprávnej. Ďalej žalobca poukázal na to, že v danom prípade je nutné predmetný záväzkovo-právny vzťah posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka, vrátane plynutia premlčacej lehoty. Ďalej vo svojom odvolaní namietal, že aplikovaním ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa súd porušil zásadu v čl. 152 ods.4 Ústavy SR, lebo zle aplikoval zákon a svojim rozhodnutím mohol spôsobiť škodu. S poukazom na čl. 1 ods. 1 Ústavy SR (a nálezy Ústavného súdu SR: PL. ÚS 16/95 zo dňa 24.5.1995 a PL. ÚS 36/95 zo dňa 3.3.1996), čl. 125 ods. 1 písm. a/ a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR (a nález Ústavného súdu SR: III. ÚS 348/06 zo dňa 8.3.2011) uviedol, že nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a právnym posúdením veci.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. v spojení s § 470 ods. 2 prvej vety CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je dôvodné.

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 od. 2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Keďže odvolanie žalobcu bolo podané pred 1.7.2016, krajský súd posúdil vec podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p.. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej právnej úpravy procesného práva (Článok 2 ods. 1, 2 CSP) ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva Článok 3 ods. 1 CSP).

12. Oprávnený v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav.

13. Jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť. Je pritom povinnosťou súdu starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať na to, aby závery, ku ktorým na základe predložených dôkazov dospel, boli racionálne a presvedčivé.

14. Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. účinného do 30.6.2016 v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Z vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zákonom predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhoveli všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa, to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

17. Súd prvej inštancie sa týmito zásadami neriadil a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom neodôvodnil. Z jeho odôvodnenia nemožno zistiť, akými úvahami sa pri rozhodovaní o zamietnutí žaloby riadil, nakoľko v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje akékoľvek právne posúdenie zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.01.2006, t. j. na základe čoho dospel súd prvej inštancie o aplikovateľnosti ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na daný právny vzťah, a tým pádom o posúdenie právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaného ako vzťahu spotrebiteľského. Zároveň súd prvej inštancie náležitým a zákonu zodpovedajúcim spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlil na základe čoho dospel k záveru, že rozhodujúcim dňom

ktorým začala plynúť premlčacia lehota bol deň nasledujúci po poslednom dni lehoty určenej žalovanému na zaplatenie ďalšej splátky, bezprostredne nasledujúci po posledne uhradenej splátke žalovaným, čiže dňa 11.09.2009. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal otázkou splatnosti jednotlivých splátok, zosplatnenia úveru, prípadne odstúpenia od zmluvy, prípadne ďalšími okolnosťami majúcimi zásadný vplyv v otázke posudzovania plynutia premlčacej lehoty pri dohodnutom plnení dlhu v splátkach (§ 103 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník). V rozpore so zásadou danou v ust. § 220 ods. 2 CSP súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby jasne, presvedčivo a zrozumiteľne, pretože z odôvodnenia jeho rozhodnutia nie je zjavné, na základe akých skutočností rozhodol o zamietnutí žaloby.

18. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a vysvetliť svoj myšlienkový postup dostatočne s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, a zároveň musí vysvetliť svoje úvahy, ktorými sa riadil vo vzťahu k celému uplatnenému nároku. Teda uvedené platí v plnom rozsahu i vo vzťahu k napadnutému rozsudku, t.j. k odôvodneniu výroku, ktorým súd rozhodol o zamietnutí žaloby.

19. V posudzovanom prípade teda nie je možno skontrolovať, či pri vydávaní napadnutého rozsudku súd prvej inštancie postupoval správne, či rozhodoval opodstatnene a zákonne. Tieto skutočnosti nemôžu zistiť strany sporu, ani odvolací súd, preto je uvedené rozhodnutie potrebné považovať za nepreskúmateľné.

20. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie trpí nedostatkom dôvodov rozhodnutia, pre ktorý ho nemožno preskúmať v odvolacom konaní, preto napadnutý rozsudok, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol zrušil ako nepreskúmateľný a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) a CSP.

21. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní vo veci opätovne rozhodnúť, pričom bude v prvom rade potrebné jednoznačne ustáliť právny vzťah medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom) a žalovaným, t. j. či sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, opätovne posúdiť otázku premlčania, v prípade potreby doplniť dokazovanie, jeho výsledky riadne vyhodnotiť, náležite sa vysporiadať s relevantnou právnou i skutkovou argumentáciou strán sporu, pričom nové rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP odôvodniť. Súd prvej inštancie sa v novom rozhodnutí vypořádava aj so skutočnosťami uvedenými oprávneným v podanom odvolaní.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP. V zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 C.s.p. rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).